

VIDEO: Čaputová v pokryteckom novoročnom príhovore obvinila Slovákov z toho, že veria klamstvám a propagande, pritom ako hlavná vojnová štváčka na hulváta hlásala ukrajinskú vojenskú propagandu

- CZ24 News | 2. ledna 2023

SLOVENSKO: Slobodu a bezpečie už po februári minulého roka nikdy nebudeme brať ako niečo samozrejmé. Tento fakt nám bude dlho a bolestne pripomínať ruská agresia na Ukrajinu, vyhlásila hlava štátu, ktorá sústavne opomína a relativizuje úlohu, ktorú vo vyprovokovaní konfliktu zohral Zelenského zločinecký ukronacistický režim v Kyjeve, ktorý na príkazy Washingtonu svoju krajinu a občanov obetoval na oltár mocenského zápasu USA o dominanciu vo svete.

Aj v posledných rokoch svojej tridsaťročnice prechádza Slovenská republika silnými skúškami odolnosti, pripravenosti či súdržnosti. [Prezidentka SR Zuzana Čaputová to uviedla v novoročnom príhovore](#). Spoločnosť sa podľa nej nachádza v nálade poznamenatej vnútornými konfliktmi, nedôverou, skepsou a pretrvávajúcim rozdelením do názorových skupín, ktoré ťažko hľadajú spoločnú reč. Želá si, aby bol nový rok rokom zmien k lepšiemu.

Tri desaťročia demokracie

Pri pohľade na príbeh Slovenska cez optiku dlhších časových úsekov prezidentka skonštatovala, že žijeme unikátne obdobie. **“Slováci ešte nikdy vo svojej histórii nedostali šancu prežiť tri desaťročia v demokracii, slobode a zároveň vo vlastnom štáte. Dnes to považujeme za samozrejmú a väčšina z nás verí, že to tak aj ostane,”** skonštatovala. Ako pripomenula, tomuto obdobiu predchádzalo veľa dôležitých zápasov. Ocenila tých, ktorí ich úspešne vybojovali a ustáli.

Ako vyzdvihla, v porovnaní s prvými krokmi samostatnej republiky, ktorá musela budovať svoje inštitúcie, je Slovensko dnes suverénnym a rešpektovaným štátom, súčasťou Európskej únie, Severoatlantickej aliancie, menovej únie aj schengenského priestoru.

Slobodu a bezpečie podľa prezidentky už po februári minulého roka, keď sa začala ruská agresia na Ukrajinu, nikdy nebudeme brať ako niečo samozrejmé. Relativizovanie či spochybňovanie utrpenia ľudí na Ukrajine je podľa nej podieľaním sa na tejto krutosti.

Prezidentka sa sťažuje, že veľká časť ľudí verí klamstvám a propagande:

Smerovanie Slovenska

V kontexte aktuálnej politickej situácie na Slovensku pripomenula odvolanie vlády. **“Na potrebu zmeny k lepšiemu sa zhoduje masívna väčšina spoločnosti. Zrejme nás čakajú predčasné voľby. Pre mnohých je zmena spojená s obavami o ďalší vývoj spoločnosti. Ale príde len to,**

čomu prísť sami umožníme,” uviedla prezidentka.

Pri otázke, kam by Slovensko malo po 30 rokoch svojej štátnosti kráčať, hovorí Čaputová o bezpečnom domove, o štáte, kde spravodlivosť platí pre všetkých rovnako. Ľudia by sa podľa nej mali vedieť spoľahnúť na pomoc štátu v zložitej situácii a na to, že im zlepši kvalitu života.

Politickí reprezentanti by mali podľa nej štát riadiť, nie uvádzať do chaosu. Štát by mal tiež dokázať zmenšovať dosahy celosvetových kríz na občanov, byť spoľahlivým a rešpektovaným partnerom v zahraničí. Nenávisť by podľa nej nemala byť v spoločnosti narastajúcou emóciou. Na Slovensko by sa podľa nej mali ľudia chcieť vracieť a nie z neho odchádzať.

Potenciál ľudí a krajiny

“Na to, aby sme takýto štát dokázali budovať, neexistuje žiaden jednoduchý návod. Iba ísť poctivo svojou cestou, ale byť zároveň otvorený voči svetu, voči iným ľuďom. A s tými, s ktorými je to možné, viesť dialóg,” povedala prezidentka.

Ako podotkla, našu identitu nepopiera ani neohrozuje, ak sme otvorení poznaniu ľudí iných ako my. **“Ak je táto inakosť stále len podobou ľudskosti, môže jej poznanie priniesť rast a obohatenie,”** dodala.

Vidí potenciál na vytvorenie spoločnosti, kde je väčšina ľudí ochotná spolupracovať, zdieľať hodnoty a dohodnúť sa na spoločných cieľoch, i keď k nim môžu viesť rôzne cesty. Presviedča sa o tom na množstve osobných stretnutí.

Občiansky sektor a množstvo ochotných jednotlivcov považuje prezidentka za hybnú silu a kľúčovú oporu Slovenska v ťažkých časoch. Ocenila solidaritu a ľudskosť občanov voči utrpeniu ľudí v núdzi aj počas minulého roka.

“Najväčšie bohatstvo, ktoré Slovensko má, spočíva v jeho ľuďoch,” zdôraznila. Slovensko môže byť podľa nej o to úspešnejšie, čím lepšie ho využije a prenesie aj do správy a riadenia štátu.

Viac vo videu:

Prepis novoročného príhovoru prezidentky SR Zuzany Čaputovej

Vážené spoluobčianky, vážení spoluobčania,

dovoľte, aby som Vám zaželala príjemný sviatočný deň. V roku 2023 Vám prajem zdravie, pokoj a spokojnosť v kruhu svojich najbližších. Prajem Vám, aby tento rok priniesol viac dôvodov na radosť než uplynulých dvanásť mesiacov.

Dnešným dňom vstupujeme do nového roku a zároveň si pripomíname tridsiate výročie našej samostatnosti.

V prípade ľudského života je tridsiatka vekom, v ktorom sa z obdobia mladosti dostávame do veku zrelosti. Je to vek jednej ľudskej generácie. Pre spoločnosť či pre štát však takéto výročie predstavuje tiež príležitosť pozrieť sa na príbeh našej krajiny cez optiku dlhších časových úsekov – akokoľvek našu pozornosť teraz strhávajú aktuálne udalosti súvisiace s politickou krízou. S pokojnou samozrejmou a hrdosťou môžeme pri takomto spätnom pohľade povedať, že žijeme unikátne obdobie. Slováci ešte nikdy vo svojej histórii nedostali šancu prežiť tri desaťročia v demokracii, slobode a zároveň vo vlastnom štáte. Dnes to považujeme za samozrejmú a väčšina z nás verí, že to

tak aj ostane.

Tomuto obdobiu ale predchádzalo veľa dôležitých zápasov. Zápasov o prežitie, o individuálnu i národnú slobodu, o politickú a občiansku rovnosť. Zápasov o jazyk, vzdelanie, o uchovanie viery, či kultúrnej a prírodnej rozmanitosti našej krajiny. Zápasov o charakter štátu, o uznanie a o dôstojné miesto v Európe. Dnešný sviatočný deň je teda príležitosťou poďakovať sa a vzdať úctu všetkým, ktorí tieto zápasy úspešne vybojovali a ustáli.

Od okamihu, keď prví šťastlivci pred 33-mi rokmi strihali ostnaté drôty na hranici s Rakúskom, sme sa stali súčasťou sveta, na ktorý sme predtým hľadeli iba spoza železnej opony. V porovnaní s prvými krokmi samostatnej republiky, ktorá musela budovať svoje inštitúcie, sme dnes suverénnym a rešpektovaným štátom, súčasťou Európskej únie, Severoatlantickej aliancie, menovej únie aj Schengenského priestoru.

Väčšina z nás verí, že žiadna sila zvonku ani zvnútra neohrozí ani nespochybní základné princípy, ktoré podmieňujú aj naše osobné životy a rozhodnutia – napríklad, že sa aj zajtra zobudíme v demokratickej, slobodnej a bezpečnej krajine.

Slobodu a bezpečie už po februári minulého roka nikdy nebudeme brať ako niečo samozrejmé. Tento fakt nám bude dlho a bolestne pripomínať ruská agresia na Ukrajine. Priamo v susednej krajine zomierajú ľudia, sú vystavení zime a tme. Relativizovanie či spochybňovanie ich utrpenia je podieľaním sa na tejto krutosti. Stále sme mladý štát a v mnohých oblastiach musíme vynakladať množstvo energie na svoj rozvoj a budovanie autority životne dôležitých inštitúcií, ktoré vo väčšine starších demokracií už dávno plnia svoju rolu. Aj v posledných rokoch svojej tridsaťročnice tak naša republika prechádza silnými skúškami odolnosti, pripravenosti, či súdržnosti.

Ako tieto skúšky zvládame? Pred nedávnom som v parlamente predniesla správu o stave republiky, kde som zhrnula hodnotenia rôznych oblastí verejného života, vrátane toho politického. Preto sa k týmto témam nebudem vracaf. Je však zrejmé, že naša sa spoločnosť nachádza v nálade poznamenatej vnútornými konfliktmi, nedôverou, skepsou a pretrvávajúcim rozdelením do názorových skupín, ktoré len ťažko hľadajú spoločnú reč. Politická situácia sa v závere roka vyvinula až do odvolania vlády.

Ocitli sme sa v situácii, keď sa na potrebe zmeny k lepšiemu zhoduje masívna väčšina spoločnosti. Zrejme nás čakajú predčasné voľby. Pre mnohých je zmena spojená s obavami o ďalší vývoj spoločnosti. Ale príde len to, čomu prísť sami umožníme.

Skúsme sa teraz pozrieť za horizont tejto zmeny. Kam by Slovensko po tridsiatich rokoch svoje štátnosti malo kráčať? Akým Slovenskom by malo byť?

Zrejme sa zhodneme na tom, že by malo byť bezpečným domovom pre svojich občanov. Že by malo byť štátom, kde spravodlivosť platí pre všetkých rovnako. Kde sa ľudia na štát môžu spoľahnúť, lebo im pomôže v zložitej situácii a vo výsledku zlepši ich kvalitu života. Štát, ktorý politickí reprezentanti riadia, nie uvádzajú do chaosu. Štát, ktorý dokáže dopady celosvetových kríz na našich občanov znižovať. Štát, ktorý je spoľahlivým a rešpektovaným partnerom v zahraničí. Spoločnosťou, kde nenávisť nebude narastajúcou emóciou. Štát, ktorý je spoločenstvom spokojných ľudí, domovom, kde sa ľudia budú chcieť vracaf a nie z neho odchádzať.

Ako to ale urobiť v krajine, kde pomerne veľká časť ľudí verí klamstvám a propagande? Kde tak veľa ľudí pije z otrávených studní nenávisti, ako to po útoku na Zámockej ulici nazval Roman Samotný.

Na to, aby sme takýto štát dokázali budovať, neexistuje žiaden jednoduchý návod. Iba ísť poctivo svojou cestou, ale byť zároveň otvorený voči svetu, voči iným ľuďom. A s tými, s ktorými je to možné,

viest dialóg. Našu identitu nepopiera ani neohrozuje, ak sme otvorení poznaniu ľudí, ktorí sú iní ako my. Ak je táto inakosť stále len podobou ľudskosti, môže jej poznanie priniesť rast a obohatenie.

Takto môžeme vytvárať spoločnosť, kde je väčšina ľudí ochotná spolupracovať, zdieľať hodnoty a dohodnúť sa na spoločných cieľoch, i keď k nim môžu viesť rôzne cesty. Potenciál na to, myslím, máme.

Presviedčam sa o tom na množstve osobných stretnutí, aj počas minulého roka.

Napríklad východ Slovenska môže mať globálny úspech, pokiaľ ide o firmy v oblasti IT technológií a strojárstva, navyše opreté o vlastný výskum a vývoj. Presvedčila som sa o tom v Košiciach, či v Prešove.

V Santovke, Trenčíne, Púchove, Skalici či Tornali som stretla ľudí, pracovníkov sociálnych služieb pre seniorov, ktorí so svojimi klientami pracujú nielen profesionálne, ale aj ľudsky a zanejú. Zamestnanci v sociálnych službách sú pre mňa tichou, ale pevnou silou, ktorá sa každý deň snaží našu spoločnosť stmelovať a posilňovať.

Pri návšteve Gemera a Muránskej planiny som videla nádherný kraj a stretla skvelých ľudí, ktorí dokážu posúvať svoj región dopredu. Nepochybne medzi nich patria aj ľudia z projektu Omama bojujúci proti generačnej chudobe v osadách.

Veľké nasadenie som videla u charít a mimovládnych organizácií. Ale tiež u aktívnych jednotlivcoch, ako napríklad 84-ročnej pani Elene Zimovej zo Zvolena, ktorá so svojimi priateľkami pomáha najmä chudobným deťom.

Občiansky sektor a množstvo ochotných jednotlivcov je hybnou silou a kľúčovou oporou Slovenska v ťažkých časoch. Vy, mnohé občianky a občania Slovenska, ste aj počas tohto roka ukázali obrovskú solidaritu a ľudskosť voči utrpeniu ľudí – či už voči našim občanom alebo ľuďom, ktorých z domovov vyhnala vojna. Jednoducho, pomohli ste ľuďom v núdzi. A to je jedna z najsilnejších správ o Slovensku z minulého roka.

Mohla by som pokračovať mnohými ďalšími stretnutiami v rôznych regiónoch, ktoré ma stále, a opakovane aj v minulom roku, utvrdzovali v tom, že to najväčšie bohatstvo, ktoré Slovensko má, spočíva v jeho ľuďoch.

Naše Slovensko môže byť o to úspešnejšie, čím lepšie toto bohatstvo využijeme a prenesieme ho aj do správy a riadenia štátu. Keď budeme ľuďom vytvárať motivujúce prostredie a zároveň, keď budú ľudia aktívni a nestratia chuť zlepšovať veci okolo seba. Lebo práve ľudská aktivita posúvala Slovensko posledných 30 rokov dopredu.

Vážení spoluobčania,

želám si, aby rok, ktorý nás čaká, bol rokom zmien k lepšiemu.

Aby to bol rok bezpečia a stability. Ak sa nám majú podariť menšie i väčšie veci, pokúsme sa pomenovať vízie a ciele, ktoré nás spájajú. Hľadať spoločného menovateľa. Všade, kde je to možné, budovať k sebe mosty spolupráce. Klásť dôraz na to, čo nás zjednocuje a povzniesť sa nad to, čo nás delí – pretože pri rozmanitosti našich názorov a pováh nás vždy niečo deliť bude, no napriek tomu tvoríme jedno spoločenstvo.

Skúsme jeden v druhom vidieť človeka, a to aj vo svojom názorovom oponentovi. Dokázali sme byť úspešní vtedy, keď nad sebestvom prevládlo pochopenie, empatia a súcit. Snaha a chuť robiť veci nie

len pre seba, ale aj pre iných. Pre všetkých. Pokúsme sa o to v nasledujúcom roku. Nech nám prinesie pokoj a šťastie.

Čaputovej pokrytecké vnímanie pravého zmyslu odkazu demokracie alebo keď prezidentka pošliapáva slobodu & demokracie a ľudí s iným názorom prenasleduje

Prezidentka SR zabudla pripomenúť, aká bola jej reakcia na nenávisné a extrémistické prejavy, keď minister obrany SR Jaroslav Nad' (OLaNO) označoval inak zmýšľajúcich ľudí a odporcov súčasného režimu za opice, bitkárov, extrémistov a psychopatov. Taktiež opomenula šokujúci prípad, keď sa „vedec“ Pavol Čekan tešil, že odporcovia vakcín budú dávaní „dole“ z internetu a z bežného života a nútení chodiť v rúškach a na testy, ktoré jeho firma vyrába.

A v neposlednom rade hrubý prejav nenávisi, militantného extrémizmu a výziev na páchanie terorizmu, keď jej priaznivec, fanúšik Sorosa a sekty politických aktivistov Za slušné Slovensko chcel v roku 2019 strieľať národne orientovaných ľudí. Ďalším príkladom je zmarené referendum.

Boj súčasných predstaviteľov vládnej moci na čele s prezidentkou SR proti vlastným občanom je zameraný predovšetkým voči tým, ktorí nie sú stotožnení s ich totalitným zmýšľaním a pohľadom na svet cez optiku militantných predstaviteľov Západu, vojnových štváčov, extrémistov a fanatikov v radoch propagátorov LGBT agendy, ktorou sú občania dennodenne masírovaní prostredníctvom korporátnych a štátnych médií na úkor povinnosti všetkých masovo-komunikačných prostriedkov informovať objektívne, hľadať pravdu, poukazovať na riziká a fatálne dopady na štát vyplývajúce z historických súvislostí, ako aj úlohu „strážnych psov“ demokracie chrániť tradičné hodnoty a rodinu ako základ každej demokratickej spoločnosti a ústavného zriadenia pred jeho rozvratom nenávisnou agendou extrémistov prostredníctvom politizovania polície, prokuratúry, súdov, vedy, kultúry, zdravotníctva alebo dokonca sexuálnej orientácie. A hecovať týmto spôsobom našu spoločnosť, vyvolávať vo verejnosti odpor, znepriatelovať občanov voči sebe a narúšať tak mierové spolunažívanie všetkých obyvateľov Slovenskej republiky.

Prezidentka a dosluhujúci premiér dlhodobo označujú ľudí kritickým voči ich režimu za šíriteľov dezinformácií, hoaxov a klamstiev. Po období covid-hysterie, keď prezidentka vlastným občanom odkazovala, aby „*prestali tliachať o covide a poslúchali odborníkov*“, v čase vojenskej eskalácie konfliktu medzi USA a Ruskom (v ktorom je Ukrajina a jej občania obetovaná na geopolitické ciele) sa snažia vysporiadať s narastajúcou nedôverou voči predstaviteľom súčasného režimu na Slovensku, ako aj z dôvodu prehrávania informačnej vojny, hľadaním vnútorného nepriateľa a obvineniami voči šíriteľom iných názorov z pokusov destabilizovať štát. A popri tom zneužívať tragédie na odpútanie pozornosti od súčasných problémov a eskalácie napätia v spoločnosti, ktoré svojim konfrontačným spôsobom vládnutia spôsobujú, sústavne rozdeľujú slovenskú spoločnosť, čo v krajnom prípade môže vyústiť až do občianskej vojny.

[ZDROJ](#)